

การพัฒนาชุดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริต สำหรับนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

Development of Activities Learning Package to Strengthen the Discipline on Honesty for Lower Secondary School Students.

มนตรี วงษ์สะพาน¹ กมลพรรณ ยูระยาต² สุรเชต น้อยฤทธิ์³
Montree Wongsaphan¹ Phamornpun Yurayat² Surachet Noirid³

montree_ed24@hotmail.com*

ส่งบทความ 16 พฤศจิกายน 2563 แก้ไขบทความ 28 มิถุนายน 2563 ตอรับตีพิมพ์ 30 มิถุนายน 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) สร้างชุดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 (2) ศึกษาดัชนีประสิทธิผลของชุดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และ (3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อชุดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริต กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ของโรงเรียนนิคมกฤตินารายณ์หมู่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 จำนวน 16 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ (1) ชุดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (2) แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริตของนักเรียน (3) แบบประเมินพฤติกรรมการมีวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตของนักเรียน (4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริต สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การหาประสิทธิภาพ (E_1/E_2) และการหาค่าดัชนีประสิทธิผล (EI) ผลการวิจัยพบว่า

1. ชุดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.94/83.75 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนด
2. ดัชนีประสิทธิผลของชุดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีค่าเท่ากับ 0.5229 หรือมีความก้าวหน้าในการเรียนคิดเป็นร้อยละ 52.29
3. นักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีความพึงพอใจโดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.67)

คำสำคัญ: ชุดกิจกรรมการเรียนรู้, วินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริต

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

¹ Assistant professor in Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Mahasarakham University

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

² Assistant professor in Department of Educational Psychology and Guidance, Faculty of Education, Mahasarakham University

³ อาจารย์ ภาควิชาภาควิชาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

³ Instructor in Department of Educational Administration, Faculty of Education, Mahasarakham University

Abstract

The purpose of this study were (1) to create learning packages to strengthen the discipline of honesty for lower secondary school students with the established criterion of 80/80 (2) to study the effectiveness index of learning packages to strengthen the discipline of honesty for lower secondary school students and (3) to study the satisfaction of lower secondary school students towards learning packages to strengthen the discipline of honesty. The sample group used in this study was 16 mathayom sukka 3 students who studying in the second semester of the academic year 2019 of Nikom Kuchinarai School, Village No. 6, under the Office of Kalasin Primary Education Area, Zone 3, with obtained by using cluster random sampling method. The instruments used in this study were (1) a set of learning packages to strengthen the discipline of honesty for lower secondary students (2) test for honesty knowledge of lower secondary students (3) integrity discipline assessment form for lower secondary students (4) questionnaire satisfaction of students at lower secondary school level towards learning packages to strengthen the discipline of honesty. The statistics used for data analysis were percentage, mean, standard deviation, the efficiency formula (E_1 / E_2) and the effectiveness index (IE.). The results showed that

1. Learning packages to strengthen the discipline of honesty for lower secondary school students had the efficiency of 83.94 / 83.75 which higher than the established criterion of 80/80.

2. The effectiveness index of learning packages to strengthen the discipline of honesty for lower secondary school students was 0.5229 or 52.29 percentage of learning progress.

3. Students who learned with learning packages to strengthen the discipline of honesty for lower secondary school students had satisfaction overall at the highest level. ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.67)

Key words: Learning packages, Discipline on honesty

บทนำ

ความซื่อสัตย์สุจริต ถือเป็นวินัยด้านหนึ่งที่จะสะท้อนถึงการมีความซื่อตรง มีความจริงใจต่อผู้อื่น ซึ่งการปลูกฝังให้เยาวชนมีความซื่อสัตย์สุจริตต่อตนเอง ต่อครอบครัว ต่อโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษา รวมทั้งต่อสถาบันทางสังคมต่างๆ ถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้สังคมมีความสงบสุข หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงจำเป็นต้องให้ความร่วมมืออย่างจริงจังจึงจะสามารถปลูกฝังวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตให้กับเยาวชนในสังคมได้ เพราะเมื่อเด็กและเยาวชนเป็นบุคคลที่มีความซื่อสัตย์แล้ว ย่อมจะทำให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ส่งผลต่อการพัฒนาด้านการเรียนการสอนในสถานศึกษา และมีคุณธรรมจริยธรรมอันดีงาม สร้างสังคมประเทศชาติให้สงบสุขและเจริญก้าวหน้าต่อไป (พวงพันธ์ โปธิศรี. 2555) ความซื่อสัตย์สุจริตเป็นความอยู่รอดและความสงบสุขของสังคม บ้านเมือง ประเทศชาติ และโลกทั้งมวล จึงเป็นค่านิยมที่คนคิด และเป็นวิถีการดำเนินชีวิตที่มีความหมายและสำคัญยิ่งของมนุษยชาติเป็นสิ่งที่ทุกคนจะต้องช่วยกันปลูกฝังให้กับลูกหลาน ญาติพี่น้อง เพื่อนบ้าน และทุกคนในสังคมและทุกคนต้องประพฤติตนอยู่ในความซื่อสัตย์สุจริต สภาพปัญหาของสังคมไทยในปัจจุบันจะเห็นได้ว่าความซื่อสัตย์ของคนไทยค่อนข้างน้อย เป็นปัญหาอันดับแรกในแวดวงการเมืองไทยที่ต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน ซึ่งสาเหตุที่ทำให้ ‘ความซื่อสัตย์สุจริต’ ของ ‘คนไทย’ ลดน้อยลง คือ ความเห็นแก่ตัว ความละโมภ กิเลสตัณหาที่มีมากขึ้น ขาดการปลูกฝังตั้งแต่เยาว์ ขาดแบบอย่างที่ดี สังคมเปลี่ยนแปลง มีเทคโนโลยี สิ่งยั่วยุ วัตถุนิยมมากขึ้น (ฟาฏินา วงศ์เลขา. 2560) ความซื่อสัตย์สุจริต จึงเป็นความคาดหวังสำคัญที่ทุกคนต้องการให้เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนไทย อย่างไรก็ตาม ในการปลูกฝังความซื่อสัตย์สุจริตเป็นหน้าที่ของทุกคนทุกภาคส่วนในสังคมต้องช่วยกันผลักดันขับเคลื่อนสร้างจิตสำนึกให้เกิดขึ้น โดยครอบครัว พ่อแม่ ผู้ปกครอง ญาติพี่น้อง ต้องช่วยกันดูแลสร้างและปลูกฝังจิตสำนึกด้วยการแนะนำ สั่งสอน และที่สำคัญคือต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในบุคคลในครอบครัว

ปัจจุบันการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาวินัยให้กับเด็กไทยยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร สอดคล้องกับผลการศึกษาหลาย ๆ เรื่องเกี่ยวกับวินัยของนักเรียนสรุปได้ว่า นักเรียนไทยยังขาดวินัย ขาดความรับผิดชอบทั้งต่อตนเอง ผู้อื่น และสังคม ไม่สามารถควบคุมตนเอง มีพฤติกรรมตามใจตนเอง การทำงานไม่เป็นระบบ

ไม่ตรงต่อเวลา และไม่ปฏิบัติตามกฎกติกาของสังคม ซึ่งเป็นผลมาจาก ผู้เรียนยังขาดความเข้าใจในเป้าหมาย บทบาท และหน้าที่ในการปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับสถานะ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน (นันทมนัส รอดทัศนาศ. 2554) จนเป็นเหตุให้มีพฤติกรรมที่มีความเสี่ยงต่ออันตรายต่าง ๆ นานา การที่เด็ก ๆ เยาวชนซึ่งเป็นกำลังสำคัญของประเทศตกอยู่ในภาวะไร้ระเบียบวินัย ก็จะทำให้ประเทศชาติพัฒนาเจริญก้าวหน้าไปไม่ได้ ซึ่งความมีวินัยมีความสำคัญในการอยู่ร่วมกันในสังคม โดยเฉพาะในด้านความรับผิดชอบ จะต้องมีความรับผิดชอบในตนเองควบคู่กันไปด้วยความรับผิดชอบ ความสนใจ ความตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเพียรพยายาม ละเอียดรอบคอบ เพื่อให้สำเร็จตามเป้าหมายยอมรับผลการกระทำของตนทั้งในด้านที่เป็นผลดีและผลเสียทั้งพยายามปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้น การปลูกฝังหรือสร้างเสริมวินัยในตนเองให้แก่เด็กนั้นมิใช่หน้าที่หรือความรับผิดชอบของผู้ใดผู้หนึ่งหรือสถาบันใดสถาบันหนึ่งเท่านั้น แต่จะต้องอาศัยความร่วมมือและรับผิดชอบจากหลายฝ่ายด้วยกัน โดยเริ่มตั้งแต่จากครอบครัวที่อยู่ใกล้ชิดกับเด็กมากที่สุดต่อมาก็คือโรงเรียนซึ่งมีครูผู้อบรมสั่งสอนและให้ความรู้ทางจริยธรรมแก่เด็ก รวมทั้งสภาพแวดล้อมทางสังคมของเด็กคือสื่อมวลชน พระสงฆ์หรือผู้นำทางศาสนา หรือแม้แต่กลุ่มเพื่อนก็มีส่วนในการช่วยพัฒนาวินัยในตนเองให้แก่เด็กด้วย ครูผู้สอนซึ่งเป็นกำลังหลัก ในการอบรมให้เด็กมีวินัยต้องเป็นบุคคลที่มีบทบาทในการสร้างเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้แก่เด็กวินัยในตนเอง มีคุณธรรม จริยธรรมเกิดขึ้นให้จงได้ การพัฒนาการของเด็กที่จะควบคุมตัวเองได้นั้น จำเป็นต้องเริ่มจากการวางเงื่อนไขกฎเกณฑ์ เพื่อให้เด็กได้ปฏิบัติในสิ่งที่ดีงามและแสดงพฤติกรรมที่ถูกต้องและเหมาะสมได้ต่อไป จึงจำเป็นเหลือเกินที่ผู้สอนจะต้องตระหนักถึงความสำคัญ และต้องสอดแทรกการมีวินัยในตนเองไปในทุก ๆ กิจกรรมการเรียนการสอน

บทบาทของสถานศึกษาในการปลูกฝังวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตนั้น ถือได้ว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะโรงเรียนมีหน้าที่ให้การศึกษาอบรม บ่มนิสัย การสร้างนิสัยความซื่อสัตย์สุจริตจึงถือเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องให้การเอาใจใส่ดูแลไม่น้อยกว่าการทำให้ผู้เรียนมีความรู้ และมีลักษณะที่พึงประสงค์อื่น ๆ ทุกกิจกรรมที่จัดจะต้องเน้นการส่งเสริมให้เกิดความซื่อสัตย์สุจริต ส่วนสถาบันทุกภาคส่วนในสังคม มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมสนับสนุนการสร้างลักษณะนิสัยความซื่อสัตย์สุจริต เช่น องค์กร

ทางศาสนามีส่วนช่วยในการอบรม สร้างความเชื่อ ความศรัทธาให้เกิดขึ้น สื่อมวลชนมีส่วนในการกระตุ้น ให้ความรู้ สร้างความตระหนัก จิตสำนึกในความสำคัญ ของความซื่อสัตย์สุจริต เป็นต้น เพื่อสร้างค่านิยมและ ทักษะคติในเรื่องความซื่อสัตย์สุจริต และให้ทุกคนได้ดำเนิน ชีวิตบนพื้นฐานของความซื่อสัตย์สุจริต เชื่อว่าทุกคนอยาก เห็นสังคมไทยเป็นสังคมแห่งความสุข เด็ก เยาวชน คนไทย มีความซื่อสัตย์ รักความยุติธรรม ดังนั้นเราจึงมาเริ่มต้น ศักยภาพใหม่ด้วยการร่วมกันบ่มเพาะคุณลักษณะอันพึง ประสงค์ให้เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนไทยตั้งแต่วินัย เพื่อให้เป็น ผู้ใหญ่ที่ดีมีคุณภาพในอนาคต และฝากความหวัง ในการ นำพาประเทศไทยให้ก้าวไกลและมั่นคงสืบไป สภาพที่เกิดขึ้น จากอดีตจนถึงปัจจุบัน การปลูกฝังวินัยด้านความ ซื่อสัตย์สุจริตในสถานศึกษา อนุমানได้ว่าสถานศึกษา ต่าง ๆ ล้วนตระหนักและให้ความสำคัญ ได้มีการดำเนิน งานโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมี วินัยและความซื่อสัตย์สุจริต แต่ที่ผ่านมามีผลการดำเนินงาน ยัง ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรเนื่องจากการปลูกฝังวินัย เป็นเรื่องที่ยาก ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลากหลายภาคส่วน ทั้งโรงเรียน ชุมชน ผู้ปกครอง สื่อมวลชน และสภาพ แวดล้อมต่าง ๆ (คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี. 2559) เนื่องจากปัจจัยที่ส่งผลต่อวินัยด้านความซื่อสัตย์ สุจริตนั้นประกอบด้วย ปัจจัยด้านสภาพครอบครัวที่ ทำให้เด็กมีวินัยมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับสัมพันธภาพใน ครอบครัวที่มีสัมพันธภาพมากหรือน้อยเช่นกัน การอบรม เลี้ยงดูเด็กเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อวินัยของนักเรียนโดย เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผลหรือการอบรม เลี้ยงดูที่อบอุ่นตั้งแต่เล็ก จะเติบโตขึ้นเป็นเด็กที่มีการปรับ ตัวทางสังคมสูง มีความสำเร็จด้านการเรียน มีเป้าหมาย ชีวิตที่มุ่งอนาคต มีความภาคภูมิใจในตนเอง มีสัมพันธ- ภาพที่ดีกับเพื่อน สามารถจัดการกับความเครียดและ ปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีผลต่อสัมพันธ- ภาพในครอบครัวที่ดีในรุ่นต่อมา และการอบรมเลี้ยงดู แบบควบคุม หรือแบบเข้มงวดกวดขัน จะมีผลดีต่อพัฒนา การด้านบุคลิกภาพและสังคม ความซื่อสัตย์ ความ มีสัมมาคารวะ การรู้จักบาปบุญ การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม และการมีวินัยในตนเอง และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมใน สถานศึกษา โดยสภาพแวดล้อมที่สำคัญที่ส่งผลต่อวินัย ของนักเรียนแบ่งเป็น 4 ส่วน คือ การปฏิบัติตนของครู พฤติกรรมของกลุ่มเพื่อน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และบรรยากาศภายในโรงเรียน (ดุซงกี โยเหลา. 2535 ;

ศิริกุล อิศรานุรักษ์ และปราณี สุทธิสุคนธ์. 2550) ดังนั้น การเสริมสร้างวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตในสถานศึกษา จึงจำเป็นต้องอาศัยปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ในการปลูกฝังจิต สำนึกความซื่อสัตย์สุจริตให้ติดตัวผู้เรียนไป อย่างไรก็ตาม หน่วยงานที่จะต้องเป็นผู้รับผิดชอบหลักในการเสริมสร้าง วินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตให้กับนักเรียนต้องอาศัยสถาน ศึกษาเป็นหลัก เนื่องจากเป็นหน่วยงานที่ใกล้ชิดกับ นักเรียนและมีศักยภาพในการเชื่อมโยงชุมชน ผู้ปกครอง และจัดการสภาพแวดล้อมต่างๆ ให้เกื้อหนุนต่อการเสริม สร้างวินัยให้กับนักเรียนได้มากที่สุด โรงเรียนจึงมีบทบาท สำคัญในการเสริมสร้างวินัยให้กับนักเรียนและโรงเรียนควร ออกแบบระบบการบริหารจัดการสถานศึกษาให้มีกลไก ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาเพื่อขับเคลื่อนการ ดำเนินงานเสริมสร้างวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตให้มี ความสอดคล้องกันเพื่อให้สามารถปลูกฝังวินัยให้กับ นักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การปลูกฝังวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตที่ผ่าน มาผลการดำเนินงานยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรโดย เฉพาะนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นช่วง อายุที่สำคัญที่นักเรียนเริ่มเติบโตและห่างจากอ้อมอกของ พ่อแม่ผู้ปกครอง จึงเป็นช่วงอายุที่ต้องมีการเรียนรู้และ ปรับตัวเป็นอย่างมาก และมักประสบปัญหาเกี่ยวกับวินัย หรือแสดงพฤติกรรมด้านการขาดความซื่อสัตย์สุจริต เช่น การโกหก การหนีเรียน เนื่องจากการปลูกฝังวินัยเป็นเรื่อง ที่ยาก ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลากหลายภาคส่วนทั้ง โรงเรียน ชุมชน ผู้ปกครอง สื่อมวลชน และสภาพ แวดล้อมต่างๆ (คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี. 2559) เนื่องจากปัจจัยที่ส่งผลต่อวินัยด้านความซื่อสัตย์ สุจริตนั้นประกอบด้วย ปัจจัยด้านสภาพครอบครัวที่ ทำให้เด็กมีวินัยมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับสัมพันธภาพใน ครอบครัวที่มีสัมพันธภาพมากหรือน้อยเช่นกัน การอบรม เลี้ยงดูเด็กเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อวินัยของนักเรียนโดย เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผลหรือการอบรม เลี้ยงดูที่อบอุ่นตั้งแต่เล็ก จะเติบโตขึ้นเป็นเด็กที่มีการปรับ ตัวทางสังคมสูง มีความสำเร็จด้านการเรียน มีเป้า หมายชีวิตที่มุ่งอนาคต มีความภาคภูมิใจในตนเอง มีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อน สามารถจัดการกับความเครียด และปัญหาต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีผลต่อ สัมพันธภาพในครอบครัวที่ดีในรุ่นต่อมา และการอบรม เลี้ยงดูแบบควบคุม หรือแบบเข้มงวดกวดขัน จะมีผลดีต่อ พัฒนาการด้านบุคลิกภาพและสังคม ความซื่อสัตย์

ความมีสัมมาคารวะ การรู้จักบาปบุญ การใช้เหตุผล
เชิงจริยธรรม และการมีวินัยในตนเอง และปัจจัยด้าน
สภาพแวดล้อมในสถานศึกษา โดยสภาพแวดล้อมที่สำคัญ
ที่ส่งผลต่อวินัยของนักเรียนแบ่งเป็น 4 ส่วน คือ การปฏิบัติ
ตนของครู พฤติกรรมของกลุ่มเพื่อน ระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน และบรรยากาศภายในโรงเรียน (ดุซงกี โยเหลา.
2535, ศิริกุล อิศรานุรักษ์ และปราณี สุทธิสุนทร. 2550)
ดังนั้น การเสริมสร้างวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตในสถาน
ศึกษาจึงจำเป็นต้องอาศัยปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ในการปลูก
ฝังจิตสำนึกความซื่อสัตย์สุจริตให้ติดตัวผู้เรียนไป กระบวนการ
การเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความซื่อสัตย์สุจริตจึงต้องเน้น
การปฏิบัติและฝึกฝนด้วยตนเอง เพื่อให้ติดเป็นนิสัย และ
ต้องมีกระบวนการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน เพราะ
ความซื่อสัตย์สุจริตต้องอาศัยการตัดสินใจที่ถูกต้องเหมาะสม
ในสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน ต้องมีความกล้า
หาญในการเอาชนะกิเลสของตนเอง เพื่อรักษาความ
ซื่อสัตย์ของตนเองให้มั่นคง และต้องมีสติอยู่เสมอเพื่อไม่ให้
ปล่อยจิตใจหลงไปกับความเห็นแก่ตัว และความละโมภอัน
เกิดจากสิ่งยั่วยุรอบตัว

ชุดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยด้านความซื่อสัตย์
สุจริตสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นสื่อที่
จัดทำขึ้นโดยเน้นให้ผู้เรียนทำกิจกรรมเพื่อฝึกฝนตนเอง
ตามโจทย์หรือสถานการณ์ที่กำหนดให้ สามารถใช้ประกอบการ
การเรียนรู้ในรายวิชาหรือเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรนอก
ชั้นเรียนได้ มีเป้าหมายเพื่อการปลูกฝังและเสริมสร้างวินัย
ในสถานศึกษาโดยเฉพาะด้านความซื่อสัตย์สุจริต ซึ่งเป็น
ด้านที่สำคัญและมีความจำเป็นในการพัฒนาเยาวชนของ
ชาติและจะเป็นแนวทางในการพัฒนาวินัยในสถานศึกษา
ในวงกว้างเพื่อส่งผลให้เกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของคน
ในชาติ เพื่อความสันติสุข ความเข้มแข็ง และการดำรงชีวิต
อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขและยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างชุดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยด้าน
ความซื่อสัตย์สุจริตสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา
ตอนต้น ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของชุดกิจกรรม
เสริมสร้างวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตสำหรับนักเรียน
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับมั
ธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อชุดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยด้านคว

ามซื่อสัตย์สุจริตสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ขอบเขตเนื้อหา

ขอบเขตเนื้อหาของการพัฒนาชุดกิจกรรมเสริม
สร้างวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตสำหรับนักเรียนระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้นครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการพัฒนาชุด
กิจกรรมเสริมสร้างวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริต โดย
ประกอบด้วยเนื้อหาสาระ จำนวน 10 เรื่อง ได้แก่ 1) การ
เห็นคุณค่าตนเอง 2) เป้าหมายแห่งความดี 3) คนจริงใจ
ยอมไม่ปิดเบียน 4) จงละอายต่อการทำผิด 5) มิตรแท้ยอม
รักษาสัญญา 6) ผู้ประเสริฐไม่เบียดเบียนใคร 7) ชื่อกิน
ไม่หมด คดกินไม่นาน 8) สัมมาชีพคืออาชีพที่มั่นคง
9) เมื่อชาติอัปจนเราทุกคนก็ลำบาก และ 10) ความพอเพียง
คือชีวิตแสนสุข

2. ตัวแปรในการวิจัย

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การเรียนรู้โดยใช้ชุด
กิจกรรมเสริมสร้างวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตสำหรับ
นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ความรู้เกี่ยวกับความซื่อสัตย์
สุจริตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
2. พฤติกรรมการมีวินัยด้านความ
ซื่อสัตย์สุจริตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยม
ศึกษาตอนต้นที่มีต่อชุดกิจกรรม

3. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้น ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา
2562 ของโรงเรียนนิคมกฤณารายณ์หมู่ 6 สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 จำนวน
35 คน

3.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับ
มัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562
ของโรงเรียนนิคมกฤณารายณ์หมู่ 6 สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 จำนวน 16
คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random Sam-
pling)

4. ระยะเวลาของการวิจัย

การพัฒนาชุดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยในสถ
านศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านความซื่อสัตย์สุจริต

ดำเนินการระหว่าง มีนาคม พ.ศ. 2562 ถึง เมษายน พ.ศ. 2563

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ประกอบด้วยเครื่องมือและมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1. ชุดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างความซื่อสัตย์สุจริตให้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

1.2 นำข้อมูลพื้นฐานที่ได้มากำหนดแนวทางในการพัฒนาชุดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

1.3 กำหนดหน่วยการเรียนรู้ในแต่ละชุดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น แล้วดำเนินการจัดทำชุดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 10 ชุด ได้แก่ ชุดที่ 1 การเห็นคุณค่าของตัวเอง ชุดที่ 2 การค้นหาเป้าหมายชีวิต ชุดที่ 3 คนจริงใจย่อมไม่ปิดป้อง ชุดที่ 4 จงละอายต่อการทำผิด ชุดที่ 5 มิตรแท้ย่อมรักษาสัญญา ชุดที่ 6 ผู้ประเสริฐไม่เบียดเบียนใคร ชุดที่ 7 ซื่อกินไม่หมด คดกินไม่นาน ชุดที่ 8 สัมมาชีพคืออาชีพที่มั่นคง ชุดที่ 9 ถ้าชาติ अबจนเราทุกคนจะลำบาก และ ชุดที่ 10 ความพอเพียงคือชีวิตแสนสุข

1.4 นำชุดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ประเมินความเหมาะสมของชุดการเรียนรู้และให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไขชุดการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แล้วนำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คน มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายชื่อ การยอมรับคุณภาพของแต่ละข้อมีค่าเฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.50 โดยแปลความหมายระดับความเหมาะสมของชุดการเรียนรู้ตามเกณฑ์ ผลจากการประเมินชุดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คน พบว่า ชุดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.87 แสดงว่าชุดการเรียนรู้

มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

1.5 ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขชุดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ปรับปรุงและแก้ไขตามข้อเสนอแนะ ของผู้เชี่ยวชาญแล้วไปจัดทำรูปเล่มจำนวน 10 ชุด เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

2.1 ศึกษารูปแบบการสร้างแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อใช้เป็นแนวทางกำหนดรูปแบบของแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

2.2 การออกแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ เพื่อเลือกแบบทดสอบที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ไว้ใช้จำนวน 20 ข้อ โดยกระจายข้อสอบให้ครอบคลุมตามจุดประสงค์การเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้

2.3 นำแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) โดยมีผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน

2.4 คำนวณหาค่าคุณภาพด้านความเที่ยงตรงของแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยนำผลคะแนนที่ได้ไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยเกณฑ์ที่ยอมรับได้คือค่า IOC ต้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.50

ผลการคำนวณพบว่า แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีค่า IOC ระหว่าง 0.60 – 1.00 ซึ่งสรุปได้ว่าข้อสอบมีค่าดัชนี ความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้สูงกว่าเกณฑ์ 0.50 ทุกข้อ

2.5 ปรับปรุงข้อสอบตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้วจัดพิมพ์แบบทดสอบแล้วนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อชุดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริต

3.1 ศึกษาหลักการ แนวคิดและเอกสารที่เกี่ยวข้อง ในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจและกำหนดรูปแบบของแบบสอบถามความพึงพอใจ กำหนดข้อคำถามรายละเอียด ที่ต้องการวัดที่มีระดับความพึงพอใจแบบมาตราส่วนประมาณค่า ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยให้คะแนนเป็น 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ

3.2 สร้างความพึงพอใจของของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อชุดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริต ตามรูปแบบที่กำหนดจำนวน 15 ข้อ

3.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อชุดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริต ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมทั้ง 5 คนเพื่อพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา หลังจากนั้นนำผลการประเมินมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งเกณฑ์การยอมรับคุณภาพข้อคำถามแต่ละข้อ คือ ค่า IOC ต้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 และพบว่ามีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00 เป็นไปตามเกณฑ์ทุกข้อ

3.4 ทำการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อชุดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริต ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญเพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูลกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามขั้นตอน ดังนี้

1. ชี้แจงรายละเอียดของการจัดกิจกรรมให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างได้รับทราบแนวปฏิบัติในการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรม และให้นักเรียนอ่านทำความเข้าใจในคำชี้แจงเกี่ยวกับการเรียนรู้ แล้วทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ด้วยแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริต

2. ผู้วิจัยจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนด้วยชุดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ดำเนินการจัดกิจกรรมในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โดยนำชุดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ไปใช้ให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม

ในช่วงกิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน ครั้งละ 1 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ในช่วงบ่ายวันพุธและวันศุกร์ของทุกสัปดาห์ ระหว่างวันที่ 27 พฤศจิกายน ถึงวันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ. 2562 พร้อมกับประเมินพฤติกรรมการมีวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตของนักเรียน เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมระหว่างการเรียนรู้ จำนวน 5 ครั้ง หลังจากจบการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมที่ 2, 4, 6, 8 และ 10

3. ทดสอบหลังเรียน (Posttest) ด้วยแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริต

4. สอบถามความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อชุดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ดังนี้

1. วิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริต พฤติกรรมการมีวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริต และความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อชุดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

2. วิเคราะห์ข้อมูลตามความมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

2.1 การวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยใช้สูตร E_1/E_2 การยอมรับคุณภาพค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ต้องไม่ต่ำกว่า 80/80

2.2 วิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของชุดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยใช้สูตร E.I

2.3 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อชุดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วเทียบค่าเฉลี่ยกับเกณฑ์การแปลความหมาย

สรุปผลการวิจัย

1. ชุดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.94/83.75 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนด

2. ดัชนีประสิทธิผลของชุดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีค่าเท่ากับ 0.5229 หรือมีความก้าวหน้าในการเรียนคิดเป็นร้อยละ 52.29

3. นักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริต มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.67) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความพึงพอใจมากที่สุด จำนวน 5 ข้อ และมีความพึงพอใจระดับมาก จำนวน 7 ข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ นักเรียนพอใจในวิธีประเมินผลงานของครู นักเรียนตั้งใจเมื่อได้เรียน เรื่อง ความซื่อสัตย์ นักเรียนชอบที่ได้สรุปความรู้หลังเรียนทุกครั้ง ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนเข้าใจ เรื่อง ความซื่อสัตย์มากขึ้น นักเรียนพอใจเมื่อได้รับข้อมูลย้อนกลับจากเพื่อน นักเรียนชอบศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย นักเรียนชอบการทบทวนบทเรียนก่อนเรียนเรื่องใหม่ นักเรียนชอบที่ได้ใช้สื่อ อุปกรณ์การสอนอย่างทั่วถึง นักเรียนสามารถนำความรู้ เรื่องความซื่อสัตย์ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันและการเรียนได้ นักเรียนชอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย นักเรียนรู้สึกภูมิใจในผลงานตามใบกิจกรรมที่ทำ และนักเรียนสนุกกับการพูดแสดงความคิดเห็นและการเสนอผลงาน ตามลำดับ

อภิปรายผล

1. ชุดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.94/83.75 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนด

ผลการพัฒนาชุดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นพบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการทดลองใช้ชุดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีคะแนนเฉลี่ยความซื่อสัตย์สุจริตโดยรวมสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ซึ่งเทียบได้กับคุณภาพระดับมากที่สุด ผลการวิจัยข้างต้นแสดงให้เห็นว่าการเสริมสร้างวินัยด้านความซื่อสัตย์

สุจริตส่งผลต่อนักเรียนค่อนข้างน้อยจนกระทั่งไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการพัฒนาวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตเป็นการพัฒนาวินัยจากด้านในของตัวผู้เรียนเป็นการเปลี่ยนแปลงที่ตัวผู้เรียนซึ่งทำได้ยากเนื่องจาก ปัจจัยที่ส่งผลต่อวินัยภายในตัวของนักเรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริต ประกอบด้วย ปัจจัยด้านสภาพครอบครัวที่ทำให้เด็กมีวินัยมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับสัมพันธภาพในครอบครัวที่มีสัมพันธภาพมากหรือน้อยเช่นกัน การอบรมเลี้ยงดูเด็กเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อวินัยของนักเรียนโดยเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผลหรือการอบรมเลี้ยงดูที่อบอุ่นตั้งแต่เล็ก จะเติบโตขึ้นเป็นเด็กที่มีการปรับตัวทางสังคมสูง มีความสำเร็จด้านการเรียน มีเป้าหมายชีวิตที่มุ่งอนาคต มีความภาคภูมิใจในตนเอง มีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อน สามารถจัดการกับความเครียดและปัญหาต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีผลต่อสัมพันธภาพในครอบครัวที่ดีในรุ่นต่อมา และการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม หรือแบบเข้มงวดกวดขัน จะมีผลดีต่อพัฒนาการด้านบุคลิกภาพและสังคม ความซื่อสัตย์ ความมีสัมมาคารวะ การรู้จักบาปบุญ การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม และการมีวินัยในตนเอง และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา โดยสภาพแวดล้อมที่สำคัญที่ส่งผลต่อวินัยของนักเรียน ได้แก่ การปฏิบัติตนของครู พฤติกรรมของกลุ่มเพื่อน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และบรรยากาศภายในโรงเรียน (สิริกร สิ้นสม. 2558) จะเห็นได้ว่า ปัจจัยภายในสถานศึกษาที่ส่งผลต่อวินัยของนักเรียนนั้นเป็นเพียงส่วนหนึ่ง สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความซื่อสัตย์สุจริต ปรากฏว่า ทศนคติต่อความซื่อสัตย์ ลักษณะมุ่งอนาคต การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย และ สภาพแวดล้อมทางสังคม ส่งผลต่อความซื่อสัตย์สุจริตอย่างชัดเจน ดังนั้น โรงเรียนจึงต้องสร้างกลไกการเสริมสร้างวินัยที่เชื่อมโยงกับปัจจัยภายนอกสถานศึกษา และวางแผนการดำเนินงานในระยะยาวต่อเนื่องตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงระดับมัธยมศึกษา เพราะวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตเป็นบุคลิกของนักเรียนอีกด้านหนึ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ยากสำหรับเยาวชนตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาขึ้นไป ดังแนวคิดของ อิริคสัน (Erikson อ้างถึงใน สิริมาภิญญอนันตพงษ์, 2547) ได้เน้นความสำคัญของเด็กปฐมวัยว่าเป็นวัยที่กำลังเรียนรู้สิ่งแวดล้อมรอบตัว ซึ่งเป็นสิ่งที่แปลกใหม่และน่าตื่นเต้นสำหรับเด็ก บุคลิกภาพจะสามารถพัฒนาได้ดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับว่าแต่ละช่วงของอายุเด็กประสบสิ่งที่พึงพอใจตามขั้นพัฒนาการต่าง ๆ ของแต่ละวัยมาก

เพียงใด ถ้าเด็กได้รับการตอบสนองต่อสิ่งที่ตนพอใจในช่วงอายุนั้น เด็กก็จะมีพัฒนาการทางบุคลิกภาพที่ดีและเหมาะสมและพัฒนาครอบครัวคนกลุ่มถึงวัยผู้ใหญ่ด้วย

2. ดัชนีประสิทธิผลของชุดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีค่าเท่ากับ 0.5229 หรือมีความก้าวหน้าในการเรียนคิดเป็นร้อยละ 52.29 ผลการดำเนินการตามชุดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พบความก้าวหน้าของวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตในตัวผู้เรียนอย่างชัดเจน และพบการเปลี่ยนแปลงในการสร้างกลไก และมีการดำเนินการเพิ่มขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม มีความก้าวหน้าในการสร้างกลไกการเสริมสร้างวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริต โดยการปฏิบัติตามชุดกิจกรรมมีบทบาทในการเสริมสร้างวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตซึ่งต้องได้รับความร่วมมือและการสนับสนุนจากผู้เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา สนับสนุนเชิงนโยบาย มอบหมายให้มีผู้รับผิดชอบ จัดทำคำสั่งแต่งตั้งผู้รับผิดชอบ วางแผนการดำเนินงาน และติดตามผล ครูมีบทบาทในการฝึกฝนเรียนรู้วินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตทั้งกิจกรรมส่วนกลางและกิจกรรมในห้องเรียน นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจากกิจกรรมที่โครงการจัดเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริต และสร้างเจตคติรวมทั้งค่านิยมของความซื่อสัตย์สุจริต นอกจากนี้ยังได้ฝึกฝนทักษะด้านความซื่อสัตย์จากกิจกรรมที่โรงเรียนกำหนดขึ้นและมีบทบาทในการริเริ่มกิจกรรมการเสริมสร้างวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริต และผู้ปกครองนักเรียน มีส่วนร่วมในการสนับสนุนทรัพยากร ซึ่งกลไกด้านบุคลากรถือเป็นกลไกสำคัญที่มีบทบาทในการปลูกฝังวินัยให้กับนักเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ เจนจิรา แสงไกร (2560) ที่อธิบายถึงหลักการปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริตต้องปลูกฝังให้ลึกเข้าไปในจิตใจ นิสัยความซื่อสัตย์สุจริตสร้างตั้งแต่แรกเกิดและเริ่มก่อตัวขึ้น จากความรักความอบอุ่นที่พ่อแม่ ญาติพี่น้องได้แสดงออกแก่เด็ก พ่อแม่จึงเป็นต้นแบบที่สำคัญในวัยเด็ก เมื่อถึงวัยเข้าสู่วัยเรียนถือครูเสมือนพ่อแม่คนที่สอง เด็กเชื่อในสิ่งที่ครูสอน ครูทำให้ดูเป็นตัวอย่างไม่ว่าตั้งใจหรือไม่ก็ตามการปลูกฝังค่านิยมและทัศนคติเรื่องความซื่อสัตย์สุจริต จึงเป็นบทบาทของครูทุกคนในโรงเรียน และผู้บริหารที่ต้องทำตนเป็นแบบอย่างและสอดคล้องกับ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี (2559) ที่อธิบายว่า การปลูกฝังให้เด็กไทยรุ่นใหม่เกิดความซื่อสัตย์สุจริต ต้องร่วมมือกันทุกภาคส่วนเริ่มตั้งแต่ครอบครัว

ครูต้องให้ความรักความอบอุ่น และอบรมสั่งสอนต่อนักเรียนนั้น โรงเรียน โดยผู้บริหารและครูอาจารย์ ต้องปลูกฝังค่านิยมในเรื่องความซื่อสัตย์สุจริต ให้เด็กทราบในรูปแบบของกิจกรรมต่าง ๆ จึงนับว่าทุกคนต้องมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างเสริมความซื่อสัตย์สุจริตให้เด็กกับเด็กเพื่อจะได้เป็นกำลังสำคัญในอนาคตของประเทศชาติต่อไป สถานศึกษามีการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาต่างๆ ที่ช่วยปลูกฝังวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตได้มากขึ้น ได้แก่ การทำสมาธิ ก่อนการเรียน การชื่นชมความดีของนักเรียน การกระตุ้นเตือนนักเรียนให้ปฏิบัติตนด้วยความซื่อสัตย์สุจริต การเตือนภัยจากยาเสพติด การห้ามลักขโมย การตั้งกฎกติกาให้ปฏิบัติในชั้นเรียน การมอบหมายงานให้อ่านศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริต และการให้ทำโครงการคุณธรรม ทั้งนี้ กิจกรรมที่พัฒนาขึ้นในชั้นเรียนเช่น โครงการคุณธรรม เป็นกิจกรรมที่ทำให้เกิดการเรียนรู้โดยนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองและทุกกิจกรรมเป็นแนวทางที่นำไปสู่การพัฒนาทั้งทางด้านจิตใจ ปัญญา ร่างกาย และทักษะทางสังคม ดังนั้น หลักการเรียนการสอนเพื่อปลูกฝังความซื่อสัตย์สุจริต ต้องให้เด็กได้พัฒนาทั้งทางด้านจิตใจ ปัญญา ร่างกาย และทางสังคม ความซื่อสัตย์สุจริตเป็นคุณลักษณะทางจิตใจประการหนึ่งที่พึงปลูกฝังพัฒนาให้เด็กกับเด็กทุกคน การเรียนการสอนจึงเป็นกระบวนการกระตุ้นเพื่อให้เกิดการพัฒนานั้นเองเป็นกระบวนการที่ทำให้เด็กเกิดความอยากรู้อยากเห็น และได้เรียนรู้ ได้ปฏิบัติจนเกิดความเข้าใจ เกิดความเชื่อ ความศรัทธา และยึดถือสิ่งนี้เป็นแนวดำเนินชีวิตตลอดจนมีการศึกษาและพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ ความเชื่อ ความศรัทธานั้นชัดเจนยิ่ง ๆ ขึ้นไปอีกในอนาคต เพื่อให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการพัฒนานิสัยเรื่องความซื่อสัตย์สุจริต

3. นักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองในการอ่านเรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลต้นแบบด้านความซื่อสัตย์สุจริตที่กำหนดให้และเรียนรู้แบบอย่างความเสียสละ ความมีวินัยและความซื่อสัตย์สุจริตจากบุคคลต่างๆ ในชุดกิจกรรมที่กำหนดให้ ทำให้เกิดการรับรู้ถึงการกระทำของบุคคลที่เป็นต้นแบบ มีความประทับใจในปรัชญาชีวิตของบุคคลเหล่านั้น และเปรียบเทียบกับตนเอง แล้วแสดงความคิดเห็นที่จะพัฒนานตนเองให้เป็นบุคคลที่มีคุณค่าต่อสังคม การได้ค้นพบตัวตนที่แท้จริงและมีความตระหนักถึงคุณค่าในการอยู่ร่วม

กันในเรื่องสังคม ทำให้นักเรียนเข้าใจชีวิตและความหมายของการอยู่เพื่อคนอื่น การรู้จักให้ การแบ่งปัน การเคารพสิทธิของคนอื่น ล้วนทำให้นักเรียนรู้สึกถึงคุณค่าในตนเอง เห็นแนวทางการปฏิบัติที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม เกิดการระลึกถึงความดีของตนเองที่ได้สั่งสมและแสดงออกต่อผู้อื่น ซึ่งนำไปสู่การเกิดความภาคภูมิใจในตนเองและเกิดความพึงพอใจในที่สุด สอดคล้องกับข้อสรุปของ อารี พันธุ์มณี (2543) ได้กล่าวไว้ว่า ทฤษฎีสำหรับการสร้างความพึงพอใจมีหลายทฤษฎี แต่ที่ยอมรับและมีชื่อเสียงที่ผู้วิจัยนำเสนอ คือ ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์ ที่กล่าวว่า มนุษย์ทุกคนมีความต้องการเหมือนกันแต่ความต้องการนั้นเป็นลำดับขั้น เขาได้ตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์ ดังนี้ 1) มนุษย์มีความต้องการอยู่เสมอ และไม่มีที่สิ้นสุด ขณะที่ความต้องการสิ่งใดได้รับการตอบสนองแล้วความต้องการอย่างอื่นก็จะเกิดขึ้นอีกไม่มีวันจบสิ้น 2) ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้วจะไม่ใช่สิ่งจูงใจสำหรับพฤติกรรมอื่นต่อไป ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองเท่านั้นที่เป็นสิ่งจูงใจของพฤติกรรม 3) ความต้องการของมนุษย์จะเรียงเป็นลำดับขั้นตามลำดับความสำคัญ เมื่อความต้องการในระดับต่ำได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการระดับสูงก็จะเรียกร้องให้มีการตอบสนอง ซึ่งลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์มี 5 ขั้นตอนตามลำดับจากขั้นต่ำไปขั้นสูง ได้แก่ 3.1) ความต้องการด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการเบื้องต้นเพื่อความอยู่รอดของชีวิต ความต้องการด้านร่างกายจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของคนก็ต่อเมื่อความต้องการทั้งหมดของคนยังไม่ได้มีการตอบสนอง 3.2) ความต้องการด้านความปลอดภัยหรือความมั่นคง (Security of Safety Needs) ถ้าความต้องการทางด้านร่างกายได้รับการตอบสนองตามสมควรแล้ว มนุษย์จะต้องการในขั้นสูงต่อไป คือ เป็นความรู้สึกปลอดภัย หรือความมั่นคงในปัจจุบันและอนาคต รวมถึงความก้าวหน้าและอบอุ่นใจ 3.3) ความต้องการทางด้านสังคม (Social or Belonging Needs) หลังจากที่มนุษย์ได้รับการตอบสนองในสองขั้นดังกล่าวแล้ว จะมีความต้องการสูงขึ้นไปอีก คือ ความต้องการทางด้านสังคมเป็นความต้องการที่จะเข้าร่วมและได้รับการยอมรับในสังคม ความเป็นมิตรและความรักจากเพื่อน 3.4) ความต้องการที่จะได้รับการยอมรับนับถือ (Esteem Needs)

เป็นความต้องการให้คนอื่นยกย่อง ให้เกียรติและเห็นความสำคัญของตนเอง อยากเด่นในสังคม รวมถึงความสำเร็จ ความรู้ความสามารถ ความเป็นอิสระ และเสรีภาพ 3.5) ความต้องการความสำเร็จในชีวิต (Self-actualization) เป็นความต้องการระดับสูงสุดของมนุษย์ ส่วนมากจะเป็นการอยากจะเป็นอยากจะได้ตามความคิดของตนหรือต้องการจะเป็นมากกว่าที่ตัวเองเป็นอยู่ในขณะนั้น จากทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์สรุปได้ว่า ความต้องการทั้ง 5 ขั้นของมนุษย์มีความสำคัญไม่เท่ากัน การมุ่งใจตามทฤษฎีนี้จะต้องพยายามตอบสนอง ความต้องการของมนุษย์ซึ่งมีความต้องการที่แตกต่างกันไป และความต้องการในแต่ละขั้นจะมีความสำคัญแก่บุคคลมากน้อยเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับความพึงพอใจที่ได้รับจากการตอบสนองความต้องการในลำดับขั้นนั้น ๆ ดังนั้น เมื่อนักเรียนได้เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง จึงเกิดความพึงพอใจที่ได้เรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมดังกล่าว นอกจากนั้นฝึกฝนวินัยและได้เรียนรู้สภาพชีวิตและสังคมปัจจุบันเพื่อปรับตัวให้เป็นบุคคลที่มีความซื่อสัตย์สุจริตในโลกของความเป็นจริง ไม่ใช่โลกของอุดมคติที่อาจแตกต่างจากสภาพที่นักเรียนเป็นอยู่จนกระทั่งไม่สามารถปรับตัวได้ (สำนักป้องกันการค้าทุจริต 2 สำนักงาน ป.ป.ช. 2546)

สรุปว่า ชุดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสถานศึกษาในหลายด้านทั้งด้านบุคลากรที่มีบทบาทในการเสริมสร้างวินัยให้กับผู้เรียนมากขึ้น ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนที่สอดแทรกกิจกรรมการเรียนรู้และฝึกฝนวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มีกิจกรรมและโครงการเสริมสร้างวินัยที่ชัดเจนและต่อเนื่อง รวมทั้งด้านการบริหารจัดการที่มีการพัฒนาความเป็นชุมชนการเรียนรู้ในสถานศึกษาเกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริต อย่างไรก็ตามผลการดำเนินงานยังไม่ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนในตัวแปรวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตในตัวนักเรียน อาจเนื่องจากการดำเนินงานยังไม่ระยะเวลาสั้นเกินไป ยังไม่สามารถพัฒนาให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้ แต่กลไกการดำเนินงานที่พัฒนาขึ้นยังมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง จึงควรมีการศึกษาติดตามผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนในระยะยาวต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ชุดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นชุดกิจกรรมที่ไม่อิงกับเนื้อหารายวิชาของหลักสูตร ดังนั้น จึงเหมาะสมสำหรับการนำไปใช้กับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เช่น กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมชุมนุมหรือชมรมของนักเรียน เป็นต้น และการจัดกิจกรรมควรมีความยืดหยุ่นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการออกแบบกระบวนการ โดยเฉพาะกลุ่มนักเรียนที่จะต้องเข้าร่วมกิจกรรมสร้างความรู้ความเข้าใจ ร่วมกันวิเคราะห์ปัญหาภายในจิตใจที่แท้จริง อันทำให้กลายเป็นคนไม่ซื่อสัตย์ และหาทางแก้ปัญหาของตนเองที่นำไปสู่การยกระดับจิตใจให้มีความซื่อสัตย์สุจริตมากขึ้น

1.2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อกิจกรรมนี้คือบริบทของแต่ละโรงเรียนมีความแตกต่างกัน เช่น ขนาดโรงเรียน ตำแหน่งที่ตั้ง สภาพชุมชน พื้นฐานด้านวินัยของนักเรียน มีความแตกต่างกัน ดังนั้น การดำเนินกิจกรรมในกลุ่มนักเรียนจึงควรจัดเป็นกลุ่มเล็กๆ จะมีประสิทธิภาพมากกว่า โดยในขั้นตอนการวิเคราะห์ปัญหาและร่วมกันคิดแก้ปัญหา วินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตภายในสถานศึกษานั้นควรมีครูและตัวแทนผู้บริหารเข้าร่วมรับฟัง ร่วมแสดงความคิดเห็นด้วย จะทำให้เกิดการรับรู้ปัญหาร่วมกันและเป็นแรงผลักดันให้โรงเรียนพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตได้สอดคล้องกับสภาพของนักเรียนมากยิ่งขึ้น

1.3 ชุดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญและเป็นประโยชน์ในการสร้างกลไกในสถานศึกษาเป็นอย่างมาก ดังนั้น การนำชุดกิจกรรมไปใช้ในขั้นนี้จึงควรชี้แจงให้สถานศึกษาคัดเลือกบุคลากรที่สามารถเป็นแกนนำได้ คือ มีภาวะผู้นำ และมีความสนใจในการเสริมสร้างวินัย และต้องมีความรับผิดชอบสูงด้วย โดยองค์ประกอบของบุคลากรที่จะให้เป็นแกนนำควรประกอบด้วยตัวแทนฝ่ายบริหาร ตัวแทนครูแกนนำ และตัวแทนนักเรียนแกนนำ

1.4 สถานศึกษาควรดำเนินการนิเทศติดตามการพัฒนาวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตด้วยกระบวนการแบบ PLC เน้นการรับฟังความคิดเห็นของบุคลากรที่เป็นผู้ปฏิบัติการ และช่วยกันสะท้อนแนวคิดหาทางพัฒนาร่วมกัน เป็นวิธีการที่ทำให้โรงเรียนมีความริเริ่มสร้างสรรค์มากขึ้น ดังนั้น บทบาทของผู้นิเทศจึงควรเป็นผู้รับฟัง เป็นผู้สนับสนุนแนวคิดที่โรงเรียนริเริ่มโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ และเสนอแนะเพื่อต่อยอดแนวคิดที่โรงเรียนริเริ่มนั้น ให้มีความเข้มแข็งยิ่งขึ้น

1.5 ควรมีการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างสถานศึกษา เป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ทำให้โรงเรียนมีความเชื่อมั่นในแนวคิดหลักการและวิธีการเสริมสร้างวินัยที่สถานศึกษาได้ริเริ่มขึ้น นอกจากนั้นยังได้เรียนรู้ถึงวิธีการของสถานศึกษาอื่นในการเสริมสร้างวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตที่ประสบความสำเร็จหรือมีแนวโน้มที่ดี ดังนั้น กิจกรรมนี้จึงควรจัดกลุ่มให้บุคลากรต่างสถานศึกษาได้เข้าร่วมกลุ่มด้วยกันเพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรวิจัยพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อเสริมสร้างวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือระดับประถมศึกษา ซึ่งเป็นช่วงวัยของการพัฒนาด้านเอกลักษณ์ของตนเอง ความรู้สึกเกี่ยวกับการยกย่องตนเอง ความภาคภูมิใจในตนเอง และการสร้างมโนภาพ แห่งตนของเด็ก และวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตก็ถือเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของเด็กที่มีความแตกต่างกัน

2.2 ควรวิจัยและพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการฝึกฝนวินัยด้านความซื่อสัตย์สุจริตให้กับลูกเพื่อให้ผู้ปกครองมีความรู้ความเข้าใจ และมีวิธีการดูแล ปกครอง และอบรมเลี้ยงดูลูกให้มีวินัย เนื่องจากรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อวินัยของนักเรียนทั้งระดับประถมและระดับมัธยมศึกษาตอนต้นอย่างมาก

เอกสารอ้างอิง

- คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี. (2559). *คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณสำหรับครู*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- เจนจิรา แสงไกร. (2560). *การปลูกฝังเรื่องค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต*. [ออนไลน์] : สืบค้นจาก <https://janene1155.wordpress.com> .เมื่อ 24 มีนาคม 2560.
- ดุขฎิ โยเหลา. (2535). การสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูหลักเด็กในประเทศไทยโดยใช้การวิเคราะห์เมตา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- นันทน์มนัส รอดทัศนาศ. (2554). การจัดทำคู่มือจัดกิจกรรมพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตสาสน์วิเทศบางบอน. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พวงพันธ์ โพธิ์ศรี. (2555). การสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์สุจริตสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ (ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ฟาฏินา วงศ์เลขา. (2560). *ความซื่อสัตย์ จิตสำนึกที่ต้องเร่งปลูกฝังแก่เด็กไทย*. [ออนไลน์] : สืบค้นจาก <https://minthanissara.wordpress.com> เมื่อ 24 มีนาคม 2560.
- ศิริกุล อิศรานุรักษ์ และปรานี สุทธิสุขคนธ์. (2550). “การอบรมเลี้ยงดูเด็ก,” *วารสารสาธารณสุขและการพัฒนา*. 5 (1) : มกราคม – เมษายน.
- สิริกร สิ้นสม. (2558). *ปัจจัยที่มีผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3*. วิทยานิพนธ์ (ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- สิริมา ภิญโญนนตพงษ์. (2547). การวัดและประเมินแนวใหม่ : เด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน สาขาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำนักป้องกันการทุจริต 2 สำนักงาน ป.ป.ช. (2546). *การเสริมสร้างอุดมการณ์ความซื่อสัตย์สุจริตให้แก่เยาวชนในสถานศึกษา*. [ออนไลน์] สืบค้นจาก <http://www.moe.go.th/honest/>.
- อารี พันธุ์มณี. (2543). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ : ต้นอ้อ.